

Laureaten Liefde voor Lyriek 2009

Slaaplied voor een minnaar

Rust maar uit nu
Voor de nacht
Sterk maar aan
Voor wij gaan slapen

Doe uw ogen
Nu maar toe
Ik heb uw dromen
Al bedacht

Leg uw hoofd
Tegen mijn buik
Het gonst er
van verlangen

De beestjes
in mijn darmen
Houden kermis
deze nacht

Kleed je gespierde
Woorden uit
Je hebt niks
Te bewijzen

Was het verdriet
Van je gezicht
Mijn huid zingt
Dat je welkom bent

Er zijn nog spelden
In mijn hooiberg
Die nog niemand
Heeft gevonden

Er liggen landen
op mijn kaart
Waarvan geen mens
de taal nog kent

Ref.

K heb de nachten gespaard
En de maan voor u bewaard
k heb een balkon waar ge de zon
ziet ondergaan

het plafond heb ik gesloopt
En nu had ik gehoopt
Om vanuit het bed met u de zon
Op te zien gaan

© Tom Driesen

Ik weet wel dat je weet

Ik weet wel dat je weet
Dat ik stiekem en alleen
Als het weer eens aan me vreet
Stiekem telkens ween

Ik weet dat je ze zag
De tranen in mijn ogen
Maar je zwijgt dag na dag
Je hebt nog nooit gelogen

Maar je ogen spreken woorden
Die ik eigenlijk niet wil horen
Maar je lippen blijven stil
Je zwijgt
En al weet ik waarover
Weet ik niet wat ik horen wil

En ik zit en ik staar
Naar de klok op de muur
En ik wacht zomaar
Op het volgende uur

Wat wil ik dat je zegt
Wat maakt alles weer goed
Wat maakt het minder slecht
Je zwijgt omdat je moet

Je ogen spreken woorden
Die ik eigenlijk niet wil horen
Maar je lippen blijven stil
Je zwijgt
Ik weet waarover
Maar ik weet niet wat ik wil

Wil ik spijt of wil ik waarheid
Wil ik echt wel dat je spreekt
Wil ik tranen, wil ik afscheid
Dat je de stilte zo doorbreekt

Want al zie ik in je ogen
Dat je me hebt bedrogen
Blijven ook mijn lippen stil
Ik zwijg
Al kan ik spreken
Want ik weet niet wat ik wil

© Tine Putzeys

Tot het gat in mijn geheugen

tot de schoentjes die ik droeg
te klein geworden zijn
tot de zoentjes die ik vroeg
niet langer nodig zijn
tot het dorp waar ik weg wou
het dorp werd dat ik mis
dat ik merk dat wat eens was
dat nu niet langer is

**ze ziet hem graag, na al die jaren
leeft de liefde elke week
maar zijn geheugen laat het hare
steeds vaker in de steek**

tot alles wat ik uit de weg ging
ik niet langer meer vermeed
tot alles wat ik wist
werd gewist, en ik vergeet...
tot alles wat ik ooit verlangde
recht in mijn ogen keek
tot 't besef kwam dat mijn droom
toch niet was, wat hij eerst leek

**ze ziet hem graag, na al die jaren
leeft de liefde elke week
maar zijn geheugen laat het hare
steeds vaker in de steek**

tot ik afscheid neem van alles
tot ik alles achterlaat
tot ik enkel maar geweest ben
wat ik nu alweer verlaat
tot mijn boek niet afgeraakt
tot mijn balpen niet meer schrijft
tot het gat in mijn geheugen

...

en er niets meer
overblijft

**ze ziet hem graag, na al die jaren
leeft de liefde elke week
maar zijn geheugen laat het hare
steeds vaker in de steek**

© Wim Van Braeckel